

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות קי.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

היה לך להפריע את שלך.
ולא היה לך לחמור לי קרקע
בשילי טורח מעות ודשבים
בבב קווא. יתומאים בני
מלח. שגבו קרקע. מן
הלח. בעל חוב. על אכיון
שנחמיו לו אכיון מעות (שם
ספר). חוזר וגובה אותה
מהן. מליו ופלה להם ממח
בדמם (שם צד).

מוספות רי"ד

[illegible]

היה ספק שמכר לו את שדרה למשכנו ואע"פ שהיה לו שדרה מרדו רבנן שיוכל לומר לו אילו לו: באתרא דיהבי וזוי והדר כזוי והדר יהבי וזוי ארמון סבר איז ליה והלכה כחכמים: **מתני'** גובה שטר חובו וזה גובה ששטר שהלווה מנה שטרו של שמעון כמו שכתוב בשטרך למה חזרתי

ה הוליווד עליו שער ממרה
יוסף או פרוט שלם הייתי
ה כל לגבות את מוהר: זה
זה מהמרה מטלטלני ולא

מתנ"י המוציא שטור
המוציא שמכר לו את ה
הוא שיאמר אילו ה
להפרע את שלך כש
וחכ"א זה היה פקח
מפני שהוא יכול למכ
שפיר קאמר אדמו"ר ב"ב
כתבי שטור כ"ע לא

לֹדֶךָ לַפְּרוּעַ אֶת שְׁלֹךְ
כִּי פִלְגִי בִּאתְרָא דְּכֹר
וְחוּזִי אֲדַמְּוִן סִבֵּר אִיבֵעָ
וְדוֹרְכְנִן סִבֵּרִי ¹⁶חֲבֵרְךָ
דְּחֲבֵרְךָ חֲבֵרָא אִיתֵּ
שְׁתִּיזְעִיזֵי שְׁמֵר חוּב
אִילוֹ הִייתִי חֵיב לָךְ
וְזֹכֵכ־א זֶה גּוֹבֵה שְׁמֵר
חֻבּוֹ: **גַּמ'** אַחְמֵר שְׁנֵי
זֶה עַל זֶה רַב נַחְמֵן א
רַב שֵׁשֶׁת אָמַר הַפּוֹכִי
זֶה עוֹמֵד בְּשֵׁלוֹ זֶה
עֹלָמָא עֵדִית וְעֵדִית
הָיָא כִּי פִלְגִי דִּיאֵת
גּוֹבֵה זֶה גּוֹבֵה קִסְבֵּר
דְּהוּה גְּבִיהַ עֵדִית ו
מִמְּטֻרְתָּא לְמָה לִּי קִסְ
בִּינֻנִית דְּנִפְשִׁיה קִשְׁקִי
כְּעַל בִּינֻנִית בְּרִישָׁא
תַּבְּעִיה סוֹף סוֹף כִּי
לִחַד עֵדִית וְכִינֵי
וְיֹמֵר סִבֵּר בְּשֵׁל כָּל אֲדָ
נַחְמֵן אִלִּיבָא דְּרַב ש
רֵאשׁוֹן לַעֲשֵׂר וְשֵׁנִי לִד
לְלוֹה מִמֵּי הָא לֹא מִטְּ
וְזִמְנִיה מ"ט דְּרַבְּנָן וְאִי
לֹא אִצְרִיבָא דֹּאֲתָא כִּי
עֲבִיבִי זִמְנֵי וּמ"ס לֹא עֲבִי
עֹקְסִין דִּיתִמִּי מִיגֵבָא
קִתְּנִי זֶה גּוֹבֵה זֶה רֵא
דְּהוּה גּוֹבֵה זֶה גּוֹבֵה
מִינֵיהּ כְּדֵרֵךְ נַחְמֵן
בְּכַחֲכוֹבֵת אִבְיָהן כְּעַל
לִיתִמִּי אִיבֹרִית וְאִית
וְיִמְגְּבוּ לִיה יִבְּוִרִית דִּיתִ
מִיבְּוִרִי אִלָּא מִיבְּוִרִי
מִתְנִי' שְׁלֹשׁ אֲרֻצּוֹת
לַעִיר וּמִכְּרָךְ לְכֹרֶךְ א

כַּחַר רוּחָא דְהַמְנָה: אִילֵּיפֶה
וְהוּא יוֹיִבְעֵנּוּ לְקוֹן חֲמֵשׁ וְעַ
זֶה הַמְּלוֹה לְלוּחַ מִן הַלֵּוִי:
וְזֶה לֹא לִיכֵד דְּלֹאֵס לְגַבִּי:
סִיחָה שְׁנַנְדֵּה גּוֹבֵה שְׁטֵרוּ
וְיִנְוִינְוִי דְּלֵי נָמִי בַּל כִּל
וְזֵי אִשָּׁה שֶׁלֹּא נָשָׂא אִשָּׁה
כִּיךְ גְּדוּל מַעֲרִי וְיִוֵּא

[illegible]

את ההשדה ממכרת לי את השדה
יְיָ שְׂטָרָא וְהָדָר יְהוֹיָכִי
לְיָהּ לְמִיּוֹסֵר מוֹדַעָא
יִרְאָה אֵית לֵיהּ וְחִבְרָא
לְיָהּ: מִתְנִי' שְׁנִים
עַל זֶה אֲדַמּוֹן אֹמֵר
יִצְדָּק אַתָּה לֹוֹה מִמֶּנִּי
וְחֹבֹוֹ וְזֶה גֻבְיָהּ שְׂטָר
זֶה שְׁהוּצִיאוּ שְׁטָר חֹב
וְזֶה גֻבְיָהּ שְׁטָר גֻבְיָהּ
עֹמֵד בְּשָׁלוֹ יִרְבֹּלִי

יגונית ובינונית זיבורית
 ליה לחד בינונית ולח
 בשלו הן שמין אחי
 תא ההוא ושקול זי
 בשל כל אדם הן
 ולרב נחמן מאי חזית
 גבי זיבורית וליהדר ו
 תו למנבי בהדי הרדר
 רות ואית ליה לחד זיב
 הן שמין תנן וחכ"א
 ת יבגון שלוח זה
 ש כהא לימא ארמון
 זמניה אלא ראשון לו
 דלא ממא זמניה הא
 וא יומא דמשלם חמ
 איניש דיוקף ליומיה
 כי אנביו לא זי מגבינ
 לגבות ואין לו אמר
 קנני ועוד לגבינהו
 אמר ר"נ אמר רבה
 ב חוזר וגובה אותן
 ה לדידיה ^עעידית ו
 נמי בשל כל אדם
 יהני מילי היכא דלא
 לנשואין יהודה ועבר
 ל באותה הארץ מותו

אשון לעשר. ושי בא אללו לם
ן יאה חובו מעוכב ידו עד
ז"ט דרבנן. דמכשרי שטרו
ולוה הימנו ביומא דמשלם
הן דלא משעבדי מטלטלי ד
אדם הן שמיין אין נפרעים
חת מהן אינו יכול לכופה
קום שוקים ומכל סביביו

מלחמתו את שמעון עד שהשלימה
זה גובה זה גובה שביד נזקקו לנו
שטען שתי משורות אחד בכתף ימ
נמי כיון שההלואות שוות ושתייה
ואמרין רכולי עלמא עידית ועידית
עידית ובעינות ואית ליה לחד זיבורי
לא פליגי דהפוכי משראתא הוא אלי
זיבורית דאחי שמעון ונבי מראובין
אצלו עידית ולא שקול מראוב מנייה

המסקינן לעיל אליהו דרובי
 מורדעא גבי לעזמו לא
 הוה ש' לומר דלא דמי דמה
 הכא שהיוצא שמר לו את
 כל לא איננו גבי לעזמו
 וכל כך הודעה פליגי
 עיל להודעה ולפסד' אחי
 עיל ודאי לא הוה ליה
 למיסקין מורדעא דלמלא
 כד לי שדה מהא רימנע
 היה לו הפסד גבי מלא
 כל אכל איכא גבי מצינה
 כל כך הפסד דהיה
 מלא דאמי אינשי וכן

ח וציתת אפסדחט:
 ח כ י אתו לסיגי בהדי
 ח קאתו. אע"ג דמקקין
 ח חלה היכא דלית ליה
 ח מקקין דמכונה הוה
 ח וסס) טעמא כגון דילי
 ח שלש ארצות לנשואין.
 ח ד"א כומן שהיה מיהודה
 ח הוה או כן גליל שאירס
 ח כן יהודה שאירס בגליל או
 ח אירס ביהודה כופין אותה
 ח על מנת כן נשאה:
 ח הדי

ודאי הפוכי מטרות
 רב נחמן סבר "זה
 ת וגבי ליה לבינונית
 ששת אמר הפוכי
 סוף כי אמר ההוא
 זיבורית ברושא ליתי
 ה לא צריכא דקדים
 לא לא צריכא דאית
 סבר ב"שלו הן שמין
 ה גובה ה"תרגומה רב
 חמשה ה"ד אילמא
 חייב לך כיצד אתה
 לעשר ה"ד אי דמא
 זמניה וז"ט דאדמון
 יעביד איניש דיוף
 אמר אמר הכא ביתמי
 זה גובה זה גובה
 תשובות בדרב כדא
 מו ליהדר לויגבונות
 יתומים שגבו קרקע
 ולוקמה דאית להו
 לי יתמי גבו בינונית
 א"א נפרעין מנכסי
 היכא דתפס תפס:
 יל אין מוציאין מעיר
 לעיר ומכרד לכרד
 אבל

חמם: בזה לימא אדמון כו'
משיבא פורע לו בחובו: אי
ון הרי הגיע זמנו והיה לו
עסקינן. שמת אחד מהן
ב: ה"ג ולוקמה דאית לכו
ג' ארזות לנשואין. שלש
אזק אל ארץ: אין מויליין.
מורה וכל דבר מצי בו:
אכל

עכשיו אנו רואין שזמן שני השטרות
לפרוע למי שכנגדו ורב ששח סבר
אלו מה נהנה להפך מזה לזה כיון
יתד תצא הלוואה כנגד הלוואה וזה
נרית וחבורית וראי הפוכי משרא
תן שמין ומר סבר בשל כל אדם הן
שוות כגון שהיה לו לראובן עדיית
ר ארובן ושקיל משמעון ויבורית דרות
בעל חוב רינו בעדיית וקסבר דרות

עין משפט
ור מצור

גב א ב מ"י פכ"ד מהל'
מנהל ונהל הני"ח
טוש"ע חו"מ סי' פה פער'
א:
גב ג ד ה ו ז מ"י שם הלי'
טוש"ע שם פער' ג:
גד ח טוש"ע שם פער' ה:
גה ט מ"י פ"ג מהל' חשומ'
הלי' י שמנ' לארן פא
טוש"ע אה"ע סי' עה פער'
א:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]